

Prihovára sa vám Ing. Vladimír Soták, predseda Predstavenstva a generálny riaditeľ ŽP a.s.

Vladimír Soták: Urobím maximum, aby sme od štátu získali nejakú pomoc

M. Gončár
noviny@zelpo.sk

V Železiarniach Podbrezová pracujem viac ako štyri roky. Keď som bol prvýkrát v kancelárii generálneho riaditeľa, pamätám si jeho veľkú priestrannú kanceláriu. Moja posledná návšteva však bola iná. Nezmenil sa síce priestor kancelárie, ani jej vybavenie, no zmena nastala v obrazovke pôvodného televízora. Generálny riaditeľ mi na nej ukázal, ako môže prostredníctvom množstva kamier sledovať prenos zo všetkých prevádzkarní. Vysvetlil mi celý proces výroby a ozrejmil, ako si ho môže vďaka technike pozrieť z kancelárie. Jeho zdravotný stav mu totiž nedovoľuje výrobné priestory navštevovať osobne tak ako v minulosti. Ak sa niekde vyskytne porucha, vidí, čo sa vlastne stalo. Vo fabrike majú možnosť vidieť celý závod vďaka kamerám viacerí. A prečo ma ku sebe pozval? Kvôli príhovoru pre zamestnancov...

Vážení a ctení zamestnanci, býva zvykom, že sa vám dva alebo trikrát v roku prihovorím, aby som sa s vami podelil o moje pocity a predostrel svoj pohľad na celkovú ekonomickú situáciu v našej spoločnosti, ale aj na situáciu v rámci Slovenska, Európskej únie (EÚ) a sveta.

Začnem svetom. Sledujeme oblasti, ktoré sa rozvíjajú – Čína, India, Pakistan, Južná Kórea a ďalšie. Rozvíja sa aj ekonomika USA. Ekonomický rast sledujeme i v Južnej Amerike, napríklad v Brazílii, ale i v menších krajinách. Dokonca aj Afrika je poznačená veľkou čínskou po-

mocou a snahou Američanov mať v tomto kúte sveta vplyv. Krajiny sa rozvíjajú, ale EÚ plače. Naplno sa totiž prejavuje „európsky systém demokracie.“ V Bruseli s obľubou používajú slovo subsidiarita. Úprimne poviem, nevedel som, čo znamená. Musel som jeho význam hľadať. Ide o férové správanie sa na trhu – bohatší voči chudobnejším, šikovnejší voči menej šikovným a podobne. Aj kresťania a pápeži toto slovíčko radi používali. Ale vieme, že ani pápeži v minulosti neboli vždy féroví a spravodliví. Už niekoľko rokov tvrdím, že v priamom prenose sledujeme eutanáziu EÚ, čiže dobrovoľné likvidovanie života. Únia stratila konkurencieschopnosť vo všetkých oblastiach. Tridsať rokov úspešne bojovala proti hutníctvu. Všade putovali peniaze, či už verejnej alebo štátnej správe, prípadne neziskovým organizáciám, ale priemyslu nie. A hutníctvu už vôbec. Posledné dva roky EÚ kričí, aby sme ho zachránili, pretože ak nebude oceľ, nebude automobilový priemysel, nebudeme vyrábať zbraňové systémy, nepostavíme žiaden most a tak môžem pokračovať. Bez ocele si vieme len ťažko predstaviť život. Nehovoriac, že je zo všetkých surovín najlepšie recyklovateľná. Predsedníčka Európskej komisie Ursula von der Leyenová je typickým príkladom, ktorý by sa v reálnom živote

nemal stať. Takýto človek na takejto významnej pozícii nemá čo robiť. Ide o nezodpovednú osobu, ktorá ekonomike nerozumie, nehovoriac o priemysle. Americký prezident sa s ňou nebaví, čínsky ju ani neprijme. A my v takomto prostredí musíme fungovať. Európska komisia bez problémov dovolila, že ceny plynu sú pre nás dnes také vysoké, že nám zvyšujú náklady o 16 miliónov eur ročne. Tento rok musíme prežiť, aby sme boli o rok na tom lepšie. Na ďalšie roky máme ceny už dohodnuté.

O cenách za elektrickú energiu sa veľa hovorí. Stanovuje ich burza v Nemecku a jej výška sa na dennej báze stanovuje podľa toho, kto príde s najväčšími nákladmi na výrobu jednej megawatthodiny. Burza cenu prizná a stanoví primeraný zisk dotyčnému výrobcovi. No a cena platí pre všetkých rovnako. Cena elektrickej energie je pre nás zazmluvnená na úrovni 130 eur za megawatthodinu. Robíme množstvo opatrení, aby sme náklady na elektrickú energiu znížili. Aj z našich peňazí sa stavali jadrové elektrárne v Mochovciach a Jaslovských Bohuniciach. Čas, že jej budeme mať dostatok a za primeranú cenu ale nenastúpil. To, že máme dostatok elektrickej energie je síce pravda, ale dostávame ju za vysokú cenu. Nerieši to Brusel a zatiaľ ani slovenská vláda. Pre Železiarne Podbrezo-

Hutnícky priemysel patrí medzi odvetvia s vysokou spotrebou elektrickej energie.

Foto: M. Štefánik

vá to znamená, že po minuloročnej strate 30 miliónov eur budeme v strate aj tento rok. Nie v takej výške, ale ak sa dostaneme pod 20 miliónov eur, budeme radi.

Vážení spolupracovníci, najväčším problémom nie je skutočnosť, že by sme nemali zákazky. Viete veľmi dobre, že robíme päť dní na tri zmeny. Čo sa týka kvality výroby, v tomto roku som maximálne spokojný. Nemáme totiž takmer žiadne reklamácie.

Pokračovanie na strane 2

Nemocnicu s poliklinikou v Brezne navštívil minister zdravotníctva Kamil Šaško

M. Gončár/MD
noviny@zelpo.sk

V prvý októbrový piatok navštívil Nemocnicu s poliklinikou (NsP) v Brezne minister zdravotníctva Slovenskej republiky Kamil Šaško. Privítal ho Tomáš Mydlo, riaditeľ NsP, spolu s Tomášom Abelom, primátorom mesta Brezno a predsedom Správnej rady nemocnice. Prítomný bol i Vladimír Soták, člen Správnej rady NsP a zároveň generálny riaditeľ akciovnej spoločnosti Železiarne Podbrezová.

Minister si pozrel priestory zariadenia, navštívil niektoré oddelenia, vrátane gynekologicko-pôrodnického, ktoré prešlo ďalšou etapou rekonštrukcie. Zaujímal sa o vybavenosť, personál, ale aj o pacientov. Na druhom poschodí si pozrel retro ambulanciu, ktorá bola zriadená pri príležitosti 50. výročia fungovania NsP. Prítomní hovorili aj o rekonštrukcii rehabilitačného strediska, prístrojovom vybavení a ďalších témach či pripravovaných projektoch. Spoločne sa dohodli na podpore vybavenia v prospech pacientov.

Po ľavici generálneho riaditeľa Vladimíra Sotáka minister zdravotníctva Kamil Šaško.

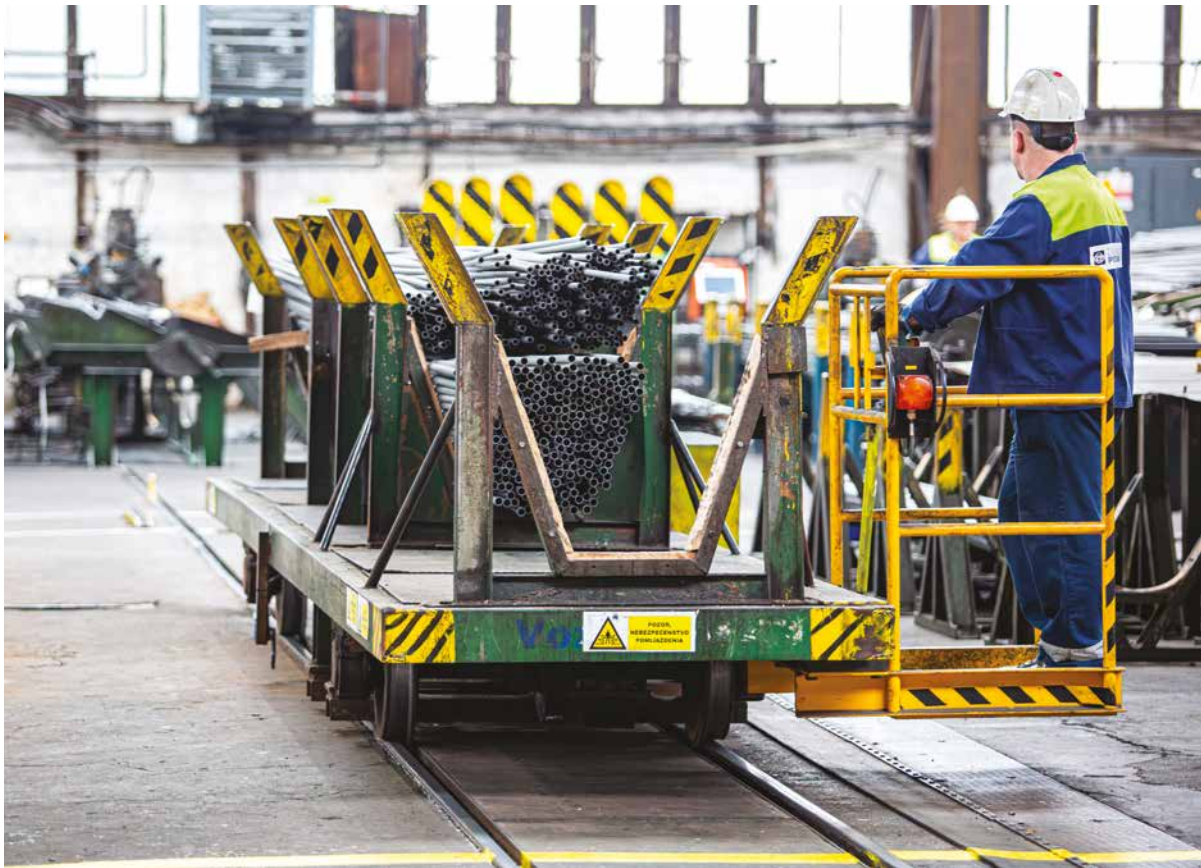
Foto: M. Gončár

Editoriál

Železiarne Podbrezová si v tomto roku pripomínajú 185. výročie svojho založenia. Patria k najstarším fungujúcim fabrikám na Slovensku a za desaťročia svojej existencie napísali jeden krásny príbeh, ktorý má pokračovanie. Závod pod vrchom Brezová prežil prosperitu, ale i ťažšie obdobia, ktoré preň boli skúškou. Tie ho formovali a učili odolnosti. Určite budete súhlasiť, že najväčšou hodnotou boli vždy ľudia, ktorí si zarábali na živobytie neraz v náročných podmienkach. Podbrezovské železiarne vychovali generácie hutníkov a vo výrobe pracovali často celé rodiny. Byť zamestnancom v tomto závode bola česť a ľudia sa vždy s hrdosťou hlásili k svojmu chleboďarcovi. Významné výročie si pripomíname aj na stránkach novín Podbrezovan. Už v tomto aktuálnom čísle vám prinášame prvý z miniseriálu rozhovorov s pamätníkmi, ktorí boli so železiarňami spätí dlhé roky. Rozprávame našich bývalých zamestnancov je pútavé a o ich práci by sa dala napísať hrubá kniha. Každý z nich odovzdal v Podbrezovej kus svojho srdca a dnes s nostalgiou spomínajú na roky prežité v jednej z najväčších hutníckych fabrik na Slovensku. Aj vďaka sérii článkov si zaspomíname na roky minulé a na časy, kedy ľudia v oveľa ťažších podmienkach dochádzali za prácou, aby užili svoje rodiny. Jubilujúce železiarne sa stali významnou fabrikou, ktorá si vďaka pracovitosti ľudí vybudovala výborné meno doma i v zahraničí a dnes píše pokračovanie jedného krásneho príbehu.

Milan Gončár

Vladimír Soták: Urobím maximum, aby sme od štátu získali nejakú pomoc

V súčasnej neľahkej situácii je najpodstatnejšie zachovanie pracovných miest.

Foto: M. Štefánik

Dokončenie zo strany 1

Kvalitu našej produkcie sme zvýšili a dopracovali sme sa k číslam, ktoré sme nikdy v histórii nedosahovali. Valcovňa bezšvíkových rúr nemala päťdesiat rokov také priaznivé výsledky na dierovacím lise. Spolu s inžiniermi z technického a výrobného úseku, ale aj z odboru riadenia a zabezpečenia kvality, sme prijali súbor opatrení smerom k dierovaciemu lisu a dnes môžem skonštatovať, že obsluha tohto zariadenia funguje najlepšie za polstoročie. Odpadla ťažká práca – zamestnanci nemusia ručne sypať grafit a voda tečie primerane tak, ako má.

Na hlavách trňa dierovacieho lisu sme dosiahli zvýšenie životnosti o dvesto až štyristo percent. To sú fantastické čísla napriek tomu, že do fabriky prichádza množstvo nových ľudí a veľa ich odchádza. Zohnať kvalitných nových zamestnancov nie je jednoduché. Trápime sa s tým, pretože sa snažíme vybrať ľudí, ktorí majú vzdelanie. Aj preto máme Súkromnú spojenú školu Železiarne Podbrezová. Toto všetko ale vy viete. Ale čo nevíete je skutočnosť, že dnes si opäť musíme požičať peniaze po dohode s Eximbankou. Celkovo ide o pôžičku vo výške 12 miliónov eur a to z dôvodu, aby sme mohli prefinancovať aktuálny rok. Očakával som, že tento rok sa nám nepodará upraviť mzdy smerom nahor. Aj preto sme podpísali Kolektívnu zmluvu s nulovým rastom. Vyzerá to tak, že v priebehu roka dosiahneme zvýšenie priemernej mzdy možno o jedno percento.

Vlani sme teda stratili 30 miliónov eur a teraz ďalších, odhadom dvadsať. Či už s pomocou vlády alebo bez nej, do budúceho roku musíme preplávať, pričom ceny za elektrickú energiu a plyn budú nižšie. V našich plánoch, ktoré máme urobené do roku 2032 odhadujeme, že od roku 2028 budeme hospodáriť so ziskom napriek všetkému, čo sa okolo nás deje.

Vážení spolupracovníci,
v tomto roku skončila časť našej

konkurencie, pretože nemali zákazky a energie. Na jednej strane nám to je ľúto a neprajeme nikomu „rýchlu smrť,“ na druhej strane sa nám uvoľnil priestor a možnosť získať väčší počet zákaziek a tým pádom dosahovať mesačné plánované a možno i lepšie čísla.

Na čom sa ale musíme dohodnúť, pričom by som bol veľmi rád, keby ste ma pochopili, v tomto roku nemôžeme vyplatiť vianočnú mzdu. Jednoducho, peniaze na ňu nemáme. Aby sme si popri starostiach, ktoré máme, museli požičať ďalších päť miliónov, aby sme vyplatili vianočné mzdy, to je to isté, ako keby sme si zobrali silnejšiu pílu a rezali konár pod zadkom. Aj pre vás je lepšie nemať vianočnú mzdu, ale mať zachovanú zamestnanosť a súčasnú mzdu. Touto cestou pôjdeme a nebol by som rád, keby niekto začal na túto tému mudrovať. Mňa nemusíte presviedčať, že ľuďom je potrebné dať peniaze. Spolu s kolegami v predstavenstve sme urobili veľa rozhodnutí, keď sme všetky zarobené peniaze dali v minulosti práve zamestnancom. A vy to veľmi dobre viete.

Vážení spolupracovníci,
nechcem sa sťažovať, ale komunikácia s ministerskými úradníkmi i samotnými ministrami je veľmi zlá. Aj napriek tomu sa snažíme komunikovať s predstaviteľmi súčasnej vlády, pretože nám je úplne jasné, čo nás čaká „za plotom.“ Generácia Z, opozícia, progresívcovia .. vieme, čo sa dialo, keď vládli Matovič alebo Heger. My peniaze na Slovensku máme, ale čerpanie je nastavené tak, že pre priemysel nie sú. Zatiaľ jediný, kto našiel zdroje a vypísal výzvy, aby sme sa mohli uchádzať o prostriedky na vedu, výskum, inovácie a na modernizačné akcie, bol podpredseda vlády Peter Kmec. Ako to dopadne, uvidíme do konca roka. Ale máme ministrov, čo sedia na peniazoch, napríklad na modernizačnom či environmentálnom fonde. Na tých peniazoch sme sa podieľali aj my, no nie je ochota ich uvoľniť na to, na čo majú byť použité.

Urobím maximum preto, aby som všetky moje cesty a možnosti

komunikácie s predsedom vlády a jej predstaviteľmi viedol k tomu, aby sme získali nejakú pomoc v oblasti elektrickej energie, pretože my sme si burzu nevymysleli a nezaviedli takýto kartel. My by sme ho zrušili, no EÚ ho trpí. Preto musí bojovať vláda.

Vážení spolupracovníci,
otvorím aj ďalšie témy. Teším sa, že voľby v Českej republike vyhral Andrej Babiš a nahradil Petra Fialu. Verím, že zo strany nového predsedu českej vlády bude iná komunikácia smerom k Bruselu v oblasti oxidu uhličitého, elektriny, plynu, ale aj pri ďalších otázkach.

Osobne by som bol veľmi rád, keby kvôli vojne na Ukrajine zasadli diplomati a hľadali diplomatické riešenie na ukončenie konfliktu. Počúvame, ako sa ministri z jednotlivých členských krajín EÚ tešia, že budú mať zbraňové systémy, ako vyrobia nové zbrane, no nakoniec všetko objednávajú z USA, pretože nevedia nič vyrobiť. Hovoria, že sú silní, ale v skutočnosti sú slabí. Je neuveriteľné, koľko hlúposti zasadá pravidelne v Bruseli a na svet sa pozerá ružovými okuliarmi.

Vážení spolupracovníci,
považoval som za svoju povinnosť zaujať stanovisko a povedať, aby sme sa každý deň tešili do práce. Tešme sa každému dňu, pretože môžeme chodiť do zamestnania a dostávať pravidelnú mzdu. Výplatný termín vždy dodržiavame. Každý, kto chce mať varenú a teplú stravu v práci, tak ju má. Tí, ktorí majú nárok na rekondičný pobyt, chodia. Program starostlivosti o zamestnancov, ktorý sme s odbormi podpísali, funguje. Všetko nás stojí prostriedky, ale nič zo spomínaného sme nezrušili a ani v budúcnosti neplánujeme. Vieme, že sa musíme o ľudí starať, vrátane mladšej generácie. Preto podporujeme našu školu i zdravotné stredisko. Mnohí z vás môžu ďakovať lekárom a personálu v nemocnici v Brezne, lebo pomohli zachrániť život.

Spomeniem aj futbal, pričom neviem, prečo sa tak málo chodí ľudí pozerať na naše mužstvo, podporiť ho a zabaviť sa tak, ako to robia v

Nemecku, Taliansku, Španielsku či Anglicku. Neviem, či viete, ale v našom klube máme hráčov od prípravky, čiže sedemročných futbalistov. Deväťroční sa už zúčastňujú medzinárodných turnajov. Futbalisti z kategórií U16, U17 a U19 hrajú prvú ligu, pričom medzi hráčmi sú chlapci nielen z regiónu, ale z celého Slovenska. A z toho sa tešme. Verte, je to preto, lebo sa o to staráme. Keby to záležalo na vláde a čakali sme od nej, aby vyčlenila prostriedky na fungovanie, myslím si, že šport by upadol. Šport sa však rozvíja najmä vďaka sponzorom.

Vedzte, že ja som z komunikácie s politikmi a všetkými ministrami vnútorne smutný. Neočakávam, že sa budem s niekým rozprávať a on mi bude rozumieť a porovnávať s tým, čo som zažil vo fabrike za 45 rokov. Očakávam však, že ministri po roku alebo dvoch sedenia na

svojej stoličke budú vedieť, na čo bolo ich ministerstvo založené a čo má robiť. Ani jeden z ministrov nebude na svojom mieste večne. Ich životnosť je oveľa kratšia ako životnosť manažérov v Železiarňach Podbrezová. Mrzí ma, keď sa musím rozprávať s ľuďmi, ktorí nie sú dostatočne odborne fundovaní na to, aby mohli komunikovať ohľadom oblasti, za ktorú zodpovedajú.

Vážení spolupracovníci,
skôr než pôjdete zapáliť sviečky na hroby svojich najbližších zosnulých, skúste si uvedomiť, že v tejto ťažkej dobe a napriek všetkým prekážkam naša fabrika stále funguje a funguje veľmi dobre. To, čo vyrobíme, má výbornú kvalitu. Stále sme a verím, že aj naďalej budeme v našej oblasti špičkovou svetovou fabrikou a to aj vďaka vám – zamestnancom.

Právny odbor - referát organizácie a vnútornej legislatívy

INFORMUJE

Ing. Zuzana Paučová

Vnútna legislatíva sa dotýka všetkých oblastí činnosti Železiarní Podbrezová a.s. a je záväzná pre zamestnancov, ktorí v zmysle jej ustanovení vykonávajú jednotlivé činnosti. Preto je nevyhnutné, aby bola vždy platná a aktuálna.

Zoznam platnej riadiacej dokumentácie je vydaný ako dokument D-05/2025 Vestník - Individuálne riadiace akty, informačné akty a organizačné normy a zároveň je zverejnený v elektronickej forme na nižšie uvedenej adrese.

V tejto rubrike právny odbor - referát organizácie a vnútornej legislatívy informuje o riadiacej dokumentácii zverejnenej v predchádzajúcom mesiaci. V mesiaci september boli zverejnené:

Organizačné normy

Smernica S-517/2021 revízia 4, zmena I	Daňové a nedaňové náklady ŽP a.s. a základ dane z príjmov právnických osôb
Smernica S-006/2025 revízia 5, zmena 0	Činnosť odboru personalistiky a miezd
Smernica S-406/2015 revízia 3, zmena III	Daň z motorových vozidiel
Smernica S-512/2025 revízia 4, zmena 0	Činnosť prevádzkarne energetika
Smernica S-443/2018 revízia 1, zmena I	Zásady výberového konania na obsadzovanie pracovných miest v ŽP a.s.

Individuálne riadiace akty a informačné akty generálneho riaditeľa ŽP a.s.

Príkaz č. 06/2025	Mimoriadna inventarizácia pohľadávok a záväzkov, nákladov a výnosov spoločnosti ŽP a.s. voči jej dcérskym spoločnostiam a spoločnostiam s finančnou investíciou k 30. 09. 2025 – špeciálny rozdeľovník
Príkaz č. 07/2025	Vypracovanie vykonávacieho plánu na rok 2026

Individuálne riadiace akty predsedu Predstavenstva ŽP a.s.

Rozhodnutie č. 03/2025	Mimoriadna inventarizácia pohľadávok a záväzkov, nákladov a výnosov spoločnosti ŽP a.s. voči jej dcérskym spoločnostiam a spoločnostiam s finančnou investíciou k 30. 09. 2025 – špeciálny rozdeľovník
Rozhodnutie č. 04/2025	Vypracovanie vykonávacieho plánu na rok 2026 – špeciálny rozdeľovník

Všetky organizačné normy, individuálne riadiace akty a informačné akty sú v elektronickej forme v platnom úplnom znení zverejnené a všetkým zamestnancom dostupné na Intranete v časti Dokumenty - úsek generálneho riaditeľa – prehľad vnútropodnikových noriem na adrese:

<http://dbmis/informatika/VPN/Index.htm>

185 rokov Železiarní Podbrezová

Milan Pivovarčí - srdcom verný hutníckemu remeslu

V súvislosti so 185. výročím našej fabriky vám na stránkach novín Podbrezovan prinášame seriál, v ktorom vám chceme priblížiť jej minulosť pamäťou našich bývalých pracovníkov. Na začiatok sme vybrali jedného, ktorého rozprávanie prepojilo nielen jeho nedávny produktívny život, ale v spomienkach zašiel ešte ďalej, až do 19. storočia, kedy sa písali prvé roky existencie hutí pod horou Brezová.

M. Jančovič
noviny@zelpo.sk

Milan Pivovarčí je „z videnia“ v našom okresnom meste známy asi všetkým, no málokto pozná aj jeho životnú cestu a úspechy. Je totiž autorom desiatok výskumných prác v oblasti výroby a spracovania ocele, spolupracoval pri vývoji nových krycích a liacich práškov pre naše plynulé odlievanie. Je držiteľom dvoch patentov, vyše 150 zlepšovákov, napísal množstvo príspevkov do odborných časopisov, skript či pre konferencie realizované doma i v zahraničí. V mladosti vášnivý športovec, dnes aktívny dôchodca. Za všetko ďakuje tvrdej práci a najmä hutníctvu, takým je doc. Ing. Milan Pivovarčí, CSc., PhD.

Ste pokračovateľom rodiny hutníkov, pričom vášho starého otca môžeme považovať za pamätníka prvých rokov existencie nášho závodu. Aké máte informácie o jeho živote?

- Starý otec Ondrej sa narodil v roku 1874 v Jarabej. Pochádzal z haviarskej rodiny žijúcej vo vtedajšej Vyšnej Boci. Po strate kovonosných žíl v podzemných baniach regiónu severných svahov Nízkych Tatier sa zamestnal v Podbrezovej. Peši dochádzal za prácou na týždňovky, býval v robotníckych šalandách, v ktorých si aj varili obživu z prinesených surovín, medzi ktoré patrili predovšetkým zemiaky, múka, „šmalec“ s údenou slaninou či bryndza. Starý otec sa svojim „fortieľom“ a zručnosťou prepracoval na pozíciu predáka vo vtedajšej valcovni s valcovacími stolicami za tepla, ktoré poháňali parné stroje.

No v Podbrezovej sa nezdržal dlho, ako ste mi spomínali. Kam ho šikovnosť zaviala?

- Podbrezovské železiarne boli v Hornom Uhorsku dobre vybavenou a zabehnutou fabrikou. Zručnosť robotníkov a predákov využili aj maďarskí Uhri pri nábehu novobudovaných železiarní v Ózde, kam vybrali kvalifikovaných manuálnych zamestnancov, medzi ktorých patrili aj môj starý otec. Presídlili sa teda tam aj s mojou starou mamou Zuzanou a dvoma malými dcérami. V dobe pobytu prišiel na svet aj môj otec Ernest ako tretie dieťa

rodiny. Po uvedení fabriky do trvalej prevádzky a návrate do podbrezovských železiarní postihol starého otca smrteľný pracovný úraz, ktorému v septembri 1908 podľahol. Bez sociálnej istoty na prežitie rodiny tak zanechal rodinu s tromi malými deťmi a štvrtým pohrobkom v lone manželky Zuzany.

Váš otec sa teda narodil v súčasnom Maďarsku. Aj jeho život bol úzko spätý s fabrikou. Ako si spomínate na tieto časy?

- Otec vyrastal v Jarabej a v Mýte pod Ďumbierom, kde si našiel aj budúcu manželku Máriu, rodenú Strakotovú. Odborné vzdelanie získal v Brezne na učňovskej škole a po jej absolvovaní sa vyučil kolárskemu remeslu. Pracoval na stavbe chaty „Štefánička“ pod Ďumbierom až do jej otvorenia v roku 1928 a po absolvovaní základnej vojenskej služby pracoval na stavbe štátneho solivaru „Generál Štefánik“ na Piesku. Po zastavení tejto výstavby získal zamestnanie v Strojárňach Piesok a od roku 1942 pracoval ako modelár v zlievarni ocele v Podbrezovej. V dobe povstania so zbraňou v ruke bránil fabriku pred jej devastáciou, ktorú nariadilo vtedajšie nemecké vedenie.

Týmto sa dostávame aj priamo k vám. Narodili ste sa tesne pred vojnou a vyrastali ste v Mýte?

- Rodičia sa z Mýta odsťahovali do vtedajšieho Brezna nad Hronom, spolu s dvomi malými deťmi. V Brezne som prežil celé detstvo a mladé roky. Maturoval som v roku 1956 na vtedajšej jedenástročnej strednej škole na Štúrovej ulici, spoločne s mojim priateľom Mariánom Schusterom, s ktorým som sedel v jednej lavici. Obaja sme sa potom rozhodli študovať na Vysokej škole banskej v Ostrave na hutníckej fakulte, kde sme boli prijatí na päťročné štúdium ako jediní Slováci. Posledný rok pred ukončením štúdia sme na základe vtedajších rozhodnutí Mi-

Milan Pivovarčí v hutníckych montérkach s ochranným sklíčkom zaveseným na náprsnom vrecku a plsteným klobúkom. Ten bol darom od vedenia železiarní pracovníkom, ktorí sa zaslúžili o výstavbu novej elektrickej oblúkovej pece. V rukách má dve vzorky z historicky prvej tavby. V pravej ruke drží vzorku ocele pred odpichom a v ľavej vzorku odliatej ocele s poradovým číslom 0001 a dátumom 24. 2. 1993. Počas rozhovoru oba vzácne kúsky daroval do správy nášho Hutníckeho múzea.

Foto: archív M.P.

nisterstva školstva ČSR obdržali od vedenia fakulty takzvané umiestnenky do vtedajších výrobných hutníckych podnikov. Ja som bol pridelený do Ostravy a Marián zas do Podbrezovej, kde sa časom stal vedúcim oceliarnie.

Ako sa žilo v Ostrave v jednom z najväčších vtedajších závodov v Československu?

- Vo Vítkovických železiarňach Klementa Gottwalda pracovalo vyše 45-tisíc robotníkov, boli gigantom hutníckej výroby vo vtedajšej ČSR. Od roku 1960 som sa tak stal treťou generáciou nášho rodu pracujúcou v hutníctve

výroby a spracovania ocele. Podnik mi zabezpečil sociálne podmienky pre zamestnanie aj pre život mladej rodiny, a to prostredníctvom družstevného bytu a vytvoril aj potrebné podmienky pre odborný rast. Za 20 rokov som prešiel viacerými profesiami - od vedúceho zmeny, prípravy výroby, technológie výroby plechov, špecialistu výroby pancierových plechov pre zbrojárske podniky, splnomocnenca výroby prvých oceľových legovaných segmentov na výrobu prvej jadrovej elektrárne v ČSR, až po funkciu hlavného metalurga.

Vaše nadobudnuté skúsenosti boli iste vhodnou vstupenkou do železiarní v Podbrezovej. Prečo ste zmenili pôsobisko?

- Do rodného kraja som sa vrátil kvôli dožívajúcim rodičom. Návrat nebol prechádzkou ružovým sadom, no získané skúsenosti mi pomohli využiť ich v podniku, v ktorom našli živobytie aj moji predkovia. Po prijatí do zamestnania vo vtedajších Švermových železiarňach som 16 rokov odpracoval v profesiách hlavného metalurga podniku, špecialistu stratégie, výrobových inovácií a špecialistu

oceliarne.

Boli to významné roky nielen pre oceliareň, ale aj pre železiarne samotné. Stáli ste pri dôležitých medzníkoch vývoja. Skúste nám ich v krátkosti pripomenúť.

- Živo si spomínam na tie roky a aj na prínosy docielené predovšetkým v oblasti metalurgie a technológie plynulého odlievania ocele pri nábehu nového štvorprúdového radiálneho zariadenia plynulého odlievania ocele, pri výstavbe novej 60-tonovej elektrickej oblúkovej pece v oceliarni a pri budovaní pracoviska metalografie. Tie boli základným predpokladom výroby kvalitnej vsádzky na výrobu vysokokvalitných oceľových rúr širokého sortimentu. Okrem kolektívneho úsilia pracovníkov oceliarnie, technického a energetického odboru, odboru riadenia kvality a metalografie, sa aktívne zapájali aj externé organizácie, napríklad VÚHŽ v Dobrej či SAV v Košiciach, predovšetkým pri spoločnom vývoji krycích a liacich práškov pre plynulé odlievanie ocele. Nová elektrická pec s mimopecným spracovaním ocele nahradila v tej dobe štyri siemens-martinské pece, ktoré boli vykurované olejom a dve pece zastaralej koncepcie. Nové štvorprúdové radiálne ZPO nahradilo pôvodné vertikálne ZPO starého spôsobu odlievania. Po ich uvedení do trvalej prevádzky sa železiarne stali výukovým polygónom pre pracovníkov vo vtedajšej ČSFR pri získavaní pracovných poznatkov a skúseností na moderných výrobných zariadeniach výroby a odlievania ocele.

Po pôsobení v železiarňach ste nastúpili do dôchodku, na ktorom ste sa však dlho neohriali a celožitné vedomosti a skúsenosti ste sa rozhodli odovzdať ďalším generáciám. Ako ste sa dostali prednášať na vysoké školy?

- Vedenie Technickej univerzity v Košiciach ma požiadalo uzatvoriť pracovnú dohodu na výkon pedagóga na hutníckej fakulte, vraj na jeden či dva školské roky. Pre dôchodcu to však prinieslo rad problémov pre nutné odlúčenie od rodiny, dopravu a ubytovanie „týždňovkára“ v Košiciach. Z pôvodnej ponuky sa nakoniec doba predĺžila na šesť rokov. Po splnení zákonných podmienok a po vypracovaní a obhajobe habilitačnej práce mi udelil vtedajší rektor titul docenta, s výkonom funkcie vedúceho katedry metalurgie ocele a zlievarstva.

Po ukončení práce v Košiciach som prijal ponuku na obsadenie profesie prednášajúceho a cvičiaceho pedagóga Slovenskej technickej univerzity, a to na detašovanom pracovisku v Brezne. Škola bola výbornou príležitosťou pre mladých adeptov z Horehronia pre štúdium metalurgie ocele nielen z odborného hľadiska, ale aj z hľadiska nákladov rodičov na štúdium svojich detí. Tu som odpracoval ďalšie štyri školské roky. Počas desiatich rokov som sa tak v univerzitnom školstve podieľal na výchove vyše 250 nových inžinierov. Veľká škoda pre tento kraj, že pracovisko v Brezne už bolo zrušené.

Celý život ste boli aktívny, za čo ste získali množstvo ocenení. Ktoré z nich si vážite najviac?

- Každé ocenenie v živote si cením. Spomeniem však Cenu mesta Brezna, Cenu primátora mesta Brezna, Pamätný kríž Milana Rastislava Štefánika i udelenie titulu Senior roka 2022. Vysoko si cením aj pracovné ocenenia získané v Ostrave či Podbrezovej. Mimo pracovného zaradenia sú pre mňa vzácne aj pamätné listy Lesov Slovenskej republiky za zviditeľnenie 27 jubilejných hájov a pamätných kameňov na strednom Slovensku či ocenenia Spolku Martina Rázusa, Spoločnosti M. R. Štefánika a Spevákkeho zboru mesta Brezna za dlhoročné aktivity. Z rokov mladosti si najviac cením športové úspechy vtedajšieho hokejového klubu Mostárne Brezna, v ktorom som hrával v sezónach 1955-57 západnú slovenskú divíziu proti dnešným extraligovým klubom. Hrávalo sa na prírodnej ľadovej ploche za Sokolovňou. V rokoch dospelosti som miloval hromadné súťaže v bežekom lyžovaní, či už na 44-kilometrovej dlhej Bielej stope, ako aj na iných súťažiach.

Čo by ste dodali na záver?

- Rád by som železiarňam v Podbrezovej, v mene našej rozvetvanej rodiny, úprimne poďakoval za poskytovanie obživy. S úctou prajem novým generáciám vedenia a osadenstva fabriky pokračovanie aspoň takých úspechov, akých dosahovala v zložitých rokoch našich pracovných aktivít.

Tím pracovníkov podieľajúcich sa na praktických skúškach v oceliarni. Milan Pivovarčí v strede horného radu. Foto: archív M.P.

V roku 2014 bola Milanovi Pivovarčímu udelená Cena mesta Brezna. Foto: archív M.P.

Motorkári opäť pomáhali, zbierku po tragédii zorganizoval náš kolega

M. Gončár
noviny@zelpo.sk

Začiatkom septembra došlo na ceste z Mýta pod Ďumbierom smerom na Čertovicu k tragickej dopravnej nehode, pri ktorej zomrel motocyklista Jozef zo Sásovej. Zostal po ňom syn, ktorý v priebehu chvíle prišiel o otca. František Černák, zamestnanec oceliarne, spojil komunitu motorkárov a opäť sa rozhodol pomôcť.

O charitatívnych aktivitách vášnivého motocyklistu Františka Černáka sme písali pred niekoľkými týždňami. Tragická udalosť, ktorá sa stala, ho nenechala chladným ani tentokrát. Rozhodol sa, že v rámci ukončenia motorkárskej sezóny zorganizuje zbierku pre syna zosnulého.

„S Jozefom sme sa poznali, stretávali sme sa na rôznych zrazoch. Niekedy sme si aj písali, najmä počas sviatkov. Je mi ľúto, čo sa stalo. Napadlo mi, že by sme mohli po-

Na mieste tragédie osadil František kríž s motívom motocykla. Foto: F.Č.

František Černák (vpravo), vedľa neho kolega zo ŽP Peter Vonderčík. Vľavo ich kamarát Ján Rohárik. Foto: F.Č.

môcť jeho synovi, ktorý po ňom zostal,” hovorí František.

Ukončenie motorkárskej sezóny sa uskutočnilo v Seven bare v Čiernom Balogu, v ktorom sa motorkári stretávajú aj na jej začiatku. Pred vstupom bola pokladnička a kto chcel, mohol prispieť.

„Veľmi ma teší, že chlapca podporili motorkári, ale aj okoloidúci, ktorí sa len tak zastavili na guláš. Ukončenie sezóny je totiž podujatím, ktorého sa môže zúčastniť ktokoľvek. Do Čierneho Balogu prišli motorkári z celého Slovenska. Úprimne poviem, nečakal som, že ich bude až toľko. Celkovo sme narátali asi 250 motoriek,” netají radosť František a poznamenáva, že na jeho pozvanie zavítali na malú chvíľu medzi motorkárov aj syn a mama nebohého.

„Po skončení zbierky sme sadli na motorky a išli do Sásovej odovzdať výťažok práve jeho synovi. Povedal, že ich využije na štúdium,

keďže v tomto školskom roku maturuje a plánuje ísť na vysokú školu. V Sásovej ľudia pozerali z okien, keďže počuli rachot motoriek. Pri odovzdávaní nás odmenili potleskom, čo bolo naozaj veľmi milé,” doplnil František a dodal, že celkovo vyzbierali takmer 1 500 eur.

„Mám radosť, že sa opäť spojilo toľko dobrých ľudí pre ušľachtilú vec. Organizáciu som zbral na seba. Aj keď sú financie citlivá vec a ľudia majú rôzne názory, peniaze budú vždy, ale my tu navždy nebudeme. Ak sa dá niekomu pomôcť, je potrebné ísť do toho. Teší ma, že sa ľudia pravidelne spájajú pre dobrú vec, hoci si uvedomujem, že pomoc by si zaslúžili aj iní, no nie je to možné,” hovorí náš kolega a dodáva: „Ďakujem všetkým, ktorí prispeli, ale aj Seven baru za umožnenie zorganizovania zbierky a taktiež rodine Budinskej. Verím, že aj v budúcej sezóne niekomu pomôžeme v neľahkej životnej situácii.“

Za výhru do Talianska

Redakcia
noviny@zelpo.sk

V Súkromnej spojenej škole Železiarne Podbrezová vyhlásili v uplynulom školskom roku súťaž, ktorej cieľom bolo prostredníctvom log, animácií a videí ukázať, ako možno cez grafický jazyk a symboliku vyjadriť tri kľúčové piliere firemnej zodpovednosti – ochranu životného prostredia, sociálnu angažovanosť a transparentné riadenie (ESG).

Do súťaže sa zapojilo jedenásť žiakov, ktorí svojou účasťou významne prispeli k realizácii dôležitej iniciatívy zameranej na zavádzanie princípov ESG do firemného prostredia. Každý návrh priniesol vlastný štýl, premyslený koncept a osobitý prístup k vizualizácii hodnôt, ktoré hýbu moderným priemyslom.

Najlepšie projekty, ktoré zaujali originálnym spracovaním, priniesli víťazstvo Terézii Ďuriančikovej, Sára Báboloovej a Terézii Danovej. Ako

hlavnú výhru získali štvordňový pobyt v Taliansku, súčasťou ktorého bolo aj nahliadnutie do pracovných priestorov spoločnosti Pipex Italia, dcérskej spoločnosti Železiarní Podbrezová. Aj tento prvok poskytol výherkyňiam nové pohľady na prax.

Výhra v súťaži a pobyt v Taliansku priniesli študentkám viac než len cestovanie. Spojili sa kultúrne zážitky s nazretím do profesionálneho prostredia, čo im poskytlo inšpiráciu a motiváciu rozvíjať svoje schopnosti. Stretnutia, prehliadky historických pamiatok a aj návšteva pracovných priestorov Pipex Italia ukázali, že učenie a skúsenosti môžu ísť ruka v ruke so zážitkom.

Tento výlet tak obohatil nielen ich spomienky, ale môže byť odrazovým mostíkom pre budúcu školskú či profesijnú cestu. Zároveň potvrdil, že kreativita a chuť objavovať nové veci otvárajú dvere nielen do sveta umenia, ale aj do profesionálneho života.

Úspešné trio študentiek (s diplomami), spolu so zamestnancami odboru predaja a marketingu (vpravo) a členom poroty zo ŽP Informatika (vľavo) počas júnového slávnostného vyhlásenia výsledkov. Foto: SSŠ ŽP

HOTEL STUPKA
WELLNESS | KOLIBA | KONGRES

Príďte zažiť relax
a pohodu s rodinou,
alebo priateľmi

Wellness
v Hoteli Stupka

Hotel Stupka, Tále
Kontakt: +421 48 6712 601, stupka@tale.sk

Ešte stále som nespoznal celé Slovensko, hovorí predseda turistického klubu Marek Kolaj

M. Gončár
noviny@zelpo.sk

Turistický klub KST TOMO Brezno začal písať svoju históriu pred viac ako polstoročím. Za ten čas boli jeho členmi stovky nadšen- cov prírody, ktorí navštívili prakticky každý známy či menej po- znaný kút Slovenska. V roku 2024 sa jeho predsedom stal Marek Kolaj z Brezna, ktorý už takmer tri desaťročia pracuje vo valcovni bezšvíkových rúr. Záujem ľudí o turistiku ho teší, pričom pozna- menáva, že Slovensko ponúka množstvo zaujímavých miest.

Mareka Kolaja priviedol k turistike otec. Postupne bol na potulkách viac a viac, neskôr vstúpil do klubu KST TOMO a dnes je jeho súčasťou viac ako dve dekády. „Od mladého veku ma otec povzbudzoval, aby som čo najviac chodil do prírody. Vstúpil som teda aj do klubu a po desiatich rokoch som sa dostal do jeho výboru. No a v minulom roku som nahradil na jeho čele Elenú Kollárovú, ktorá nás navždy opus- tila. Snažím sa však pokračovať v jej práci. Verím, že úspešne, preto- že mojím cieľom je naše združenie neustále rozvíjať,“ povedal v úvo- de rozhovoru.

Náš kolega má víziu spoznávať nielen blízke okolie, ale objavovať krásy celej krajiny pod Tatrami. „Chcem navštevovať rôzne miesta vo všetkých kútoch republiky. Sna- žím sa, aby boli naše výlety pestré, čiže od ľahkých túr, cez tie nároč- nejšie, až po návštevu kultúrnych pamiatok, hradov a podobne. Na Slovensku máme rozhodne čo ob- divovať a spoznávať,“ pokračuje skúsený turista.

Viac ako sto členov

Členmi breznianskeho klubu, ktorý má v súčasnosti približne 130 členov, sú turisti rôznych ve- kových kategórií. „Medzi nami sú mladší, ale i skôr nariadení. Práve pre nich raz do mesiaca organizu- jeme krátke a nenáročnejšie túry. Ide o pomyselnú odmenu za dlhoroč- né členstvo a vďaka, že sú naďalej s nami napriek tomu, že už nema- jú toľko síl ako v mladosti. Chceme totiž, aby aj tí starší mali možnosť ísť do prírody a spoznávali ju i na- ďalej. Tento rok sme boli v Dolnej Strehovej. Zároveň však musím podotknúť, že neraz sa stáva, že 70-ročný dôchodca má lepšiu kon-

Marek Kolaj spoznáva krásy Slovenska dlhé roky. Turistika je pre neho celoživotná vá- šeň. Foto: archív M.K.

díciu ako 20-ročný mladík“ skon- šatoval. Len pre zaujímavosť, najmladší člen KST TOMO Brezno má len päť rokov. „Nie je oficiálne registrovaný, ale už má jedno pr- venstvo. Je najrýchlejší z nás. Po rovne sa mu až tak chodiť nechce, no na kopcoch ho to veľmi baví. Najstarší členovia po 81 rokov.“

Turisti z Brezna a okolia navšte- vujú mnohé zaujímavé miesta. Tra- sy plánujú počas víkendov a ak sa chce niekto vybrať s nimi, nemusí byť členom klubu. „Snažím sa pri- pájať k nám aj deti zo základných škôl. Som rád, že v Brezne fungujú turistické krúžky. Takto môžu deti už v útlom veku zistiť, o čom je turistika, ako sa majú správať, ako sa orientovať v teréne a podobne. Chceme im odovzdať to, čo sme sa naučili. Verím, že tieto deti neskôr posunú poznatky ďalším generá- ciám,“ doplnil M. Kolaj.

Pozýva aj ďalších

Skúsený turista sa pri rozprávaní o krásach našej krajiny pozastavil aj nad tým, že mnohí ľudia nema- jú vôbec prebádaný vlastný regi- ón. „Niektorí nepoznajú kopce v

okolí, ktorých je dosť. Sedia upätí doma, nemajú k prírode vzťah ale- bo sa len boja. Aj touto cestou ich chcem povzbudiť, aby sa v prípade záujmu hocikeď k nám pripojili. O našich aktivitách a plánovaných výletoch sa dočítajú na sociálnych sieťach, plagátoch či rôznych vý- veskách,“ pokračuje.

Množstvo úloh

Činnosť KST TOMO však nie je len o tom, že sa naplánuje túra a vyrazí sa. Keďže ide o občianske združenie, je potrebnej množstvo administratívy, vybavovačiek či stretnutí. „Zvolávame oficiálne schôdze, na ktorých rozhoduje- me o návrhoch a komunikujeme o rôznych témach. Napríklad, vy- pracovávame turistický plán na štvrtrok a následne ho posielame členom, aby si vedeli napláňovať program. Nedá sa však robiť har- monogram na celý rok, keďže sa musíme prispôbiť okolnostiam, napríklad počasiu. Preto sa môže stať, že program krátko pred vý- letom zmeníme. Nikdy nejdeme proti prírode, čiže ak sú napríklad búrky, vymyslíme náhradné bez-

Turistický klub KST TOMO Brezno

Jeho história siaha do roku 1971, kedy bol v Mostárni Brezno založený samostatný turistický oddiel TJ Mostáreň Brezno. Takto turisti pôsobili a organizovali svoju činnosť až do roku 1997. Následne TJ MB Brezno zanikla a jej nástupcom sa stal Mestský športový klub, ktorý združil aj turistov.

V roku 2005 bola ustanovujúca schôdza a vzniklo občianske združenie Klub slovenských turistov. Turistický klub pritom od jeho začiatku úspeš- ne viedol jeho predseda Anton Jurša, medzi turistami prezývaný Tomo. V roku 2010 však zomrel na turistickom podujatí a preto sa klub na jeho česť premenoval na OZ KST TOMO. Od roku 2010 bola predsedníčkou Elena Kollárová, ktorá nás vlni navždy opustila. Na jej miesto zasadol Marek Kolaj. Klub počas roka pripraví približne 50 podujatí.

pečné miesto, ktoré rovnako radi navštívime,“ doplnil vášnivý turis- ta a pokračoval: „Ako predseda musím fungovaniu klubu venovať dosť času, čo si mnohí ne- uvedomujú. Keď organizujeme zájazd, je po- trebné vybaviť autobus, nájsť ideálnu tra- su, zabezpečiť program a tak by som mohol pokračovať. Stojí ma to síce námahu a čas, no nestážujem sa, pretože ma to baví. Za tie roky čerpám z poznatkov, kto- ré som nadobudol a už mám isté skúsenosti.“

Odmenou spokojnosť

Predseda, spolu s ostatnými členmi výboru, musí dbať i na správne hospodárenie klubu. Keďže ide o občianske združenie, financie čerpajú najmä z daro- vaných dvoch percent z daní, ale aj od sponzorov a časť rozpočtu tvoria členské poplatky. „Ide o po- merne veľa administratívy, čiže nie je to len o chodení po prírode, ale aj o takejto mravenčej práci. No na konci je spokojnosť účastníkov a aj nás, ktorí to robíme s láskou,“ ho- vorí predseda a pokračuje: „Ľuďi turistika baví, čo ma veľmi teší. Ja sám som vo veku, že vládzem a chcem chodiť. Lásku k prírode toleruje aj moja manželka, taktiež turistka. Chodí so mnou, o to to mám ľahšie,“ povedal spokojne.

Odmenou za prácu sú nielen zá- žitky z prírody, ale aj spokojní tu- risti. „Keď sa všetci vrátíme domov zdraví a plní nových psychických

síl, je to na nezaplatenie. To sú si- tuácie, ktoré ma vedľa potešiť. Ide o akési občerstvenie duše, preto hneď po príchode rozmyš- ľam, kam sa vyberie- me najbližšie.“

Marek Kolaj ho- vorí o turistike s vášňou, ved' za tie roky zažil mnoho. Okrem toho vedie čle- nov, aby boli k prírode a okoliu tolerantní a em- patickí. „Ľuďom stále prívukujem, že v prírode nemôže zostať nič, čo do nej nepatrí. Aj keď vidím papierik, tak ho zodvihnem a zoberiem so sebou. Určite ho v batohu alebo vo vrecku unesiem. Takisto haluz, ktorá zavadzia na chodníku. Ten, čo pôjde za nami, si ju nemusí všimnúť a môže si ub- lížiť.“

Najzaujímavejšie miesta

Turistika je pre mnohých životný štýl a celoživotná láska. Marek Ko- laj nie je výnimkou. A aké miesta považuje za najkrajšie? „Mojou srdcovkou je Zádielska dolina na východe Slovenska, kde sú krásne skalné útvary. Prvýkrát som ju nav- šťivil ako 18-ročný a odvtedy som si ju obľúbil. No úžasné sú i Súlov- ské skaly, kde sa nachádza zrúcani- na hradu či náučný chodník. Neďa- leko odtiaľ je Lietavský hrad, ktorý dýcha históriou a ktorý sa snažia dobrovoľníci zrekonštruovať. Vždy, keď sem prídem, pribudne niečo nové, obnovené a zveľadené, čo ma teší,“ pokračuje náš kolega a nezabudol ani na slovenské veľ- hory. „Hrebienok, Zamkovského či Téryho chata alebo Chata pod Soliskom. Ide skutočne o krásne miesta, ktoré majú svoju čaru. No spomenúť musím i Belianske Tatry, naozaj je toho dosť.“

Avšak v každom kúte krajiny na- chádza vášnivý turista pekné mies- ta. „Obľúbenú mám i Somošku na juhu Slovenska. Na hraniciach s Maďarskom sa nachádzajú zauj- ímavé lávové vodopády. No dlho som tam nebol. Každému sa však páči niečo iné.“

Marek Kolaj hovorí, že má prej- dených nespočetné množstvo do- lín, roklín, výhľadov a v nohách tisíce kilometrov. „Stále som však neprešiel celé Slovensko a vždy existujú miesta, ktoré som ešte nevidel. A pokiaľ budem vládnuť, budem chodiť, spoznávať, obdi- vovať...“ poznamenal a v závere nechal jeden odkaz: „Všetkým priaznivcom turistiky prajem krás- ne prechádzky po nádhernom Slo- vensku. Naša krajina ponúka veľa zaujímavých miest a krás, ktoré rozhodne stoja za návštevu.“

KST TOMO Brezno organizuje počas roka množstvo výletov nielen pre svojich členov. Na potulky prírodou chodia mladí, ale i skôr nariadení, ktorí spoznávajú krásy našej krajiny. Foto: archív M.K.

ŽP GASTRO servis, s.r.o.
P. O. Box 25, 976 81 Podbrezová

Jedálny lístok 20. – 26. 10. 2025

Pondelok

Polievky: šošovicová kyslá, pohronská, pečivo.

- Hydinové ražniči, zemiaky, uhorka,
- Bravčový rezeň prírodný, slovenská ryža, cvikla s chrenom,
- Zemiakovo-bryndzové pirohy so slaninou,
- Tlačenkový šalát, pečivo.

Utorok

Polievky: držková, krupicová so zeleninou, pečivo.

- Bravčový guláš segedínsky, knedľa,
- Morčacie prsia na hrášku so šampiňónmi, ryža, šalát,
- Vyprážaná brokolica, zemiaky, tatárska omáčka,
- Ružový cestovinový šalát s tuniakom,
- Vitamínový balíček.

Streda

Polievky: slepačia, kláštorňa, pečivo.

- Vyprážaný bravčový rezeň, domáci zemiakový šalát,
- Jelenie ragú s brusnicami, cestovina,
- Furmanské halušky,
- Hanácke koláče, kakao,
- Bageta s morčacím mäsom.

Štvrtok

Polievky: kapustová s údeninou, zeleninová, pečivo.

- Hovädzie dusené, chrenová omáčka, knedľa,
- Kuracie prsia plnené nivou, ryža, šalát,
- Zapekané zemiaky s pórom,
- Treska na masle, dusená zelenina.

Piatok

Polievky: hrstková, špenátová s vajcom, pečivo.

- Pečené kuracie stehno, tarhoňa, kompót,
- Bravčový rezeň obaľovaný, zemiaková kaša, šalát,
- Plnené hovädzie mäso, zeleninová obloha,
- Muffiny mix, kakao,
- Bageta moravská.

Sobota

Polievka: zemiaková gulášová, pečivo.

- Bravčový perkelt, halušky,
- Kuracie prsia na zelenine, ryža, šalát.

Nedeľa

Polievka: hrachová so salámou, pečivo.

- Bravčová krkovička na cesnaku, zemiaky, uhorka,
- Hovädzia pečienka milánska, cestovina.

Sicília nie je len o mafii, ale aj o bohatej kultúre a prírodných krásach

M. Gončár
noviny@zelpo.sk

Nie tak dávno mnohí z vás oddychovali pri mori, spoznávali krajiny či vzdialenejšie kúty našej zeme. Svet nám ponúka nespočetné množstvo krás či už doma alebo za hranicami. Kým v predošlých vydaniach novín Podbrezovan sme vás zobrali na výlety po Slovensku, dnes sa vyberieme na Sicíliu, najväčší ostrov Stredomorného mora a zaspomíname si na horúce letné dni.

Keď sa povie Sicília, mnohí si ihneď vybaví legendárnu mafiu. Tejto nálepky sa už asi nikdy nezobaví, no tento kút Európy ponúka ďaleko viac. Na ostrove sa stretáva európska, arabská a gréckorímska kultúra, čiže má veľmi pestrú históriu. My sme sa na ostrov vybrali v závere augusta a hoci „hrozilo“ pekelné horúce počasie, napokon sme si užili príjemné letné teploty a poznávanie ostrova bolo plné zážitkov.

Po rannom prilete do Catanie sme sa ihneď pustili do prehliadky mesta. Nad ním sa týči sopka Etna, ešte stále aktívna a aj v súčasnosti z nej stúpa dym. Námestie dýcha históriou a určite vás osloví Katedrála svätej Agáty, slonia fontána či rímsky amfiteáter. Poteší vás tiež pohľad na azúrové more s plážami. Mimoriadne vyhriate more a horúce slnko nás láka okúpať sa a tak neváhame. V pozadí sledujeme dymiacu Etnu a užívame si pravé letné počasie. Čo nás však zarazí, na mnohých miestach je pláž špinavá, našťastie more je nádherné.

Návšteva sopky

Ísť na Sicíliu a nevidieť sopku Etna? Neprípustné. Keďže nemáme auto, musíme ísť autobusom. Pozor, k sopke ide iba jeden za deň a cestovný lístok si kúpite len v nenápadnej budove blízko hlavnej stanice. Dôležité je prísť s časovým predstihom, o zájazdy na Etnu je veľký záujem. Je možné, že si trochu postojíte v rade, ale podstatné je, aby ste sa k lístku dostali. Všetko bez problémov stíhame a nasadáme. Cesta hore je zážitkom, neustále stúpame, až sa dostaneme na veľké parkovisko. Ak vám nevyhovuje dopravný prostriedok, môžete ísť organizovanými výletmi, ktoré sú však cenovo pomerne drahé.

Vo výške asi 1900 metrov nad morom plánujeme využiť lanovku, aby sme sa dostali vyššie, no tá pre silný vietor nepremáva. Namiesto nej sú k dispozícii veľké terénne autobusy, ktoré nás po nekonečnom čakaní v rade vyvezú vyššie.

Sopka Etna je neustále aktívna aj v súčasnosti.

Foto: M.G.

Od výšky 2 800 metrov je povinný sprievodca, túto možnosť však nevyužívame pre krátkosť času a množstvo záujemcov. Preto si Etnu vychutnávame spod jej vrcholu. Všade čierny popol a prach. Tajomné miesto a na jej vrchole to musí byť ešte väčší zážitok. Stačí nám, ideme dole, medzitým lanovku pustili a dostávame sa k nášmu autobusu, ktorý nás zvezie do mesta.

Taormina zaujala

V Catanii strávime tri dni, samozrejme, putujeme na rôzne výlety. Jedným z nich je návšteva mestečka Taormina, ktoré je vzdialené asi 45 kilometrov od Catanie. Pri plánovaní nášho výletu sme uvažovali nad poľičaním auta. Doprava v Taliansku je však dosť chaotická, preto sme využívali služby verejnej dopravy. S odstupom času možno povedať, že poľičať si auto alebo skúter je určite fajn a pri dostatočnej opatrnosti by nemal byť problém. Verejná doprava však fungovala bez obmedzení či meškaní, navyše, za prijateľnú cenu.

Taormina je klasické talianske mestečko s množstvom uličiek, balkónov a typickou architektúrou. Odmysliac si davy turistov, ktoré sme počas sezóny stretli, stála prechádzka rozhodne za to. Zvlášť, keď nás z diaľky nemo „pozorovala“ Etna. Taormina sa nazýva aj perlou Sicílie, ponúka úžasné výhľady nielen na sopku, ale aj more. Najznámejšou pamiatkou je Antické divadlo, kde sa ešte aj dnes konajú rôzne koncerty a festivaly. Okolie ponúka nádherné pláže s priezračnou a čistou vodou. K tomu množstvo jedla, kaviarní, reštaurácií či podnikov. Po spoznávaní tohto miesta sa presúvame ďalej – do Palerma.

Mestečko Taormina ponúka nádherné výhľady na more. V pozadí vpravo dymiaci sopka Etna.

Foto: M.G.

Prehliadka hlavného mesta

Do hlavného mesta ideme moderným autobusom z Catanie, cesta trvá asi dve a pol hodiny. Infraštruktúra je vybudovaná na vysokej úrovni, čiže v tomto smere nie je žiaden problém. Palermo je poriadne živé mesto plné histórie, ale aj kontrastov a pouličného života. Je známe veľkými trhmi, ale aj pamiatkami. Za návštevu stojí katedrála, najväčšie operné divadlo v Taliansku, Normanský palác, ale aj námestie a množstvo kostolík. Pláže sú až v širšom okolí, no určite ich nevynechajte. Po dvoch dňoch v hlavnom meste sa vraciame do Catanie a po piatich domov.

Sicília je určite dobrý nápad

Aká je teda Sicília? Ostrov ponúka mnoho krás, skvelú gastronómiu, množstvo kaviarní a miest, ktoré by ste určite nemali obísť. Architektúra je skutočne zaujímavá a milovníci nielen histórie majú čo obdivovať. Na druhej strane je kontrast – množstvo neporiadku po uliciach, na plážach, ale i ďalších verejných miestach. Mnohé budovy sú vo veľmi zlom stave, čiže máte pocit, že čoskoro spadnú. Každopádne, ostrov Sicília je ideálnou voľbou na dovolenku, ale navštíviť ho môžete aj mimo sezóny, kedy je rozhodne príjemnejšie počasie a najmä menej ľudí. Určite však stojí za to, aby ste sem prišli a vychutnali si chvíle na legendárnom ostrove, na ktorom mala najmä v minulosti značný vplyv mafia. No dnes je situácia podstatne lepšia a turisti sa rozhodne nemusia ničoho obávať. Miestni obyvatelia sú príjemní, ako keby chceli ukázať, že nálepka „zlého ostrova“ je už dávno minulosťou.

ŽP GASTRO servis, s.r.o.
P. O. Box 25, 976 81 Podbrezová

Jedálny lístok 27. 10. – 2. 11. 2025

Pondelok

Polievky: stupavská zabijačková, roľnícka, pečivo

- Bravčové stehno nitrianske, cestovina,
- Hovädzie mäso na korení, ryža, šalát,
- Tortellini so šunkou, syrová omáčka,
- Roľnícke zemiaky, uhorka.

Utorok

Polievky: kelová s ryžou, údeninová, pečivo.

- Sekaný rezeň z bôčika, zemiaková kaša, cvikla s chrenom,
- Kuracie stehno na paprike, halušky,
- Parižsky šalát, pečivo,
- Buchty na pare s lekvárom, orechová posypka, kakao,
- Vitamínový balíček.

Streda

Polievky: hovädzia s cestovinou, zemiaková gulášová, pečivo.

- Plnený kurací rezeň, ryža, šalát,
- Bravčová pečená krkovička, kapusta, knedľa,
- Špenátové listy s hlivami, opekané zemiaky,
- Lasagne mäsové,
- Bageta gurmán.

Štvrtok

Polievky: slovenská hubová, frankfurtská, pečivo.

- Važecká pochúťka, zemiakové placky,
- Morčacie prsia prírodné, tarhoňa, šalát,
- Vyprážaný encián, fit šalát,
- Plnené rožky tvarohové, kakao.

Piatok

Polievky: mexická, rascová s vajcom, pečivo.

- Bravčový rezeň na lesných hríboch, ryža, šalát,
- Hovädzia pečienka sviečková, knedľa,
- Kelový karbonátok, zemiaky, šalát,
- Treska na masle, bulgur so sušenými paradajkami,
- Bageta s kuracím mäsom.

Sobota

Polievka: brokolicová dánska, pečivo

- Detvianska nátura, štuchané zemiaky s maslom, uhorka,
- Kuracie prsia na brokolicovom kréme, fusilli.

Nedeľa

Polievka: furmanská, pečivo.

- Hovädzie filé kopaničiarske, ryža, šalát,
- Bravčový rezeň sikulský, knedľa.

Spomienky

„Bolestou unavená tíško si zaspala, zanechala si všetkých, ktorých si mala rada. Spi sladko, snívaj svoj večný sen, v spomienkach sme pri tebe každý deň. Smútok a žiaľ v srdci máme, na teba s láskou spomíname. Už budú takmer dva roky, čo máš pri sebe aj milovaného a vytúženého syna Imricha.“

Dňa 14. októbra uplynulo šesť rokov odvtedy, ako nás navždy opustila
Vierka HÔRČIKOVÁ z Lopeja/Vajsková.
S láskou a úctou spomína dcéra Evka,
sestra Lýdia a krstný syn Janko

„Hoci si odišiel a niet ťa medzi nami, v našich srdciach ostaneš stále s nami.“
Dňa 14. októbra uplynulo osemnásť rokov odvtedy, ako nás navždy opustil náš drahý manžel, otec a starý otec
Ladislav VIŠNÍK z Podbrezovej.
S láskou a úctou spomínajú manželka,
dcéra a syn s rodinami

„Kto zomrie, neodchádza, ale zostáva v srdciach tých, ktorí ho milovali.“
Dňa 16. októbra uplynulo desať rokov odvtedy, ako nás navždy opustil náš milovaný manžel, otec a starý otec
Otto VAČOK z Hornej Lehoty.
S láskou a úctou spomína celá rodina

„Odišiel tíško, už nie je medzi nami, no v srdciach našich žije stále spomienkami.“
Dňa 24. októbra uplynú štrnásť rokov, ako nás navždy opustil manžel, otec a starý otec
Jozef HRBÁŇ z Lopeja.
S láskou a vďakou spomína manželka,
dcéra s manželom, vnučka Charlotte
a ostatná rodina

V októbri blahoželáme

Pracovné jubileá

15 rokov
Ing. Ján BANAS
Jozef DUBAJ
Ján KACLÍK

20 rokov
Tomáš BIRKA
Ján HRAŠKO
Miroslav MEDVEĎ

25 rokov
Mgr. Lenka DLHOLUCKÁ
Ing. Ľuboš FORGÁČ
Andrej KOVÁČIK
Aleš LACKO
Juraj MRAVEC
Rudolf POLONSKÝ
Ivan ŠTEFANČÍK
Ivana ŠVANTNEROVÁ
Juraj TRNČÁK

Výherca súťažnej krížovky

Správne znenie tajničky z Podbrezovana číslo 20, v ktorej sa ukrývalo indické príslovie: „Kto utiera slzy iným, nemá čas na svoje vlastné.“
Z úspešných riešiteľov sme vyžrebovali päťicu výhercov: Janu Žilíkovú – Gork, Alenu Betkovú – odbor predaja a marketingu, Danku Ridzoňovú – valcovňa bezšvíkových rúr, Tomáša Chamka – doprava a Ivana Majera – Súkromná spojená škola Železiarne Podbrezová. Výhercovia nech nás kontaktujú mailom alebo telefonicky. Pripravené majú ročné členstvo v programe AlzaPlus+, ktoré ich oprávňuje využívať dopravu nákupov v internetovom obchode alza.sk bez poplatkov.

V októbri blahoželáme

30 rokov
Ondrej ĎURIANČÍK
Miroslav NEMČOK

35 rokov
Dušan GONDŽA
Adriana LATINÁKOVÁ
Vladimír MAŠURA

40 rokov
Elena CABANOVÁ
Zdenka VÉGHOVÁ

Životné jubileá

Magdaléna BRUNČOVÁ
Peter BUKOVEC
Lenka KOPČANYOVÁ
Ing. Ľubomír MAREK
Bc. Karin OLERÍNYOVÁ
Marian ŠAGÁT
Jozef ŠČAVNICKÝ
Pavel ŠUCH
Marian BABNIČ
Peter MEDVEĎ
Milan STREČOK
Robert SOLIAR
Olga ŠKANTÁROVÁ
Ing. Mária WEISOVÁ
Igor ZAJAK

V septembri odišiel do starobného dôchodku
Miloš WEIS

V mene vedenia akciovej spoločnosti Železiarne Podbrezová mu ďakujeme za odvedenú prácu a do ďalších rokov života želáme veľa slnečných dní.

súťažná krížovkasúťažná krížovka***súťažná krížovka***súťažná krížovka***súťažná krížovka***súťažná krížovka***

Hrajte o vecnú cenu od Všeobecnej zdravotnej poisťovne

Opäť sme si pre vás pripravili súťažnú krížovku. Ak sa chcete zapojiť do súťaže, pošlite nám znenie tajničky do redakcie poštou alebo e-mailom do 27. októbra. Okrem svojho mena napíšte aj odborný útvar alebo prevádzkareň, kde pracujete. Pre jedného z vás je pripravená vecná cena od Všeobecnej zdravotnej poisťovne.

Autor: PK	EČV Rimavskej Soboty	otravné látky	tesárska sekera	kočovník		prechýľova- cia prípona	rýpanie, vyrývanie	argón (chem.)	spojovacia súčiastka	Želímír (dom.)		nejaká, oná	zväčšova- cie sklo	výrobca elektro- spotrebičov	polotuhá látka
vojenská jednotka					druh farbiva						cudzie muž- ské meno				
					symetrála						jeden z tré- nerov Slova- na (Boris)				
T5															
	miesto, kde vojde ihla do pokožky	druh vetra						táral (hov.)							
	T4							T6							
ponor do niečoho					choroba kĺbov	4 v Ríme Rhode			škrabka na pluh					pochoпил (kniž.)	japonské mesto
						Island			hudobné nástroje						
čisti vodou				otáča (nem.)						ktorá, aká (bás.) kód Ne- mecka			EČV Prešova		
				začiatok abecedy									T3		
idant, gén			T1				dlhá chvíľa					žni			
			Európan				rozprávko- vý princ					záchod			
časť príbytku						značka keksov					tieň (bás.)				
						premýšľal (kniž.)					kráľ (čes.)				
Pomôcky: AJA, DREHT	citoslovce výstrelu				húfy ľudí					druh alkoholu					
	starý názov Thajska				obrnené vozidlo					koráb (kniž.)					
nočná vidina				ihličnaté dreviny					papagáj					lantán (chem.)	
				síra (chem.)					miňaj penia- ze na zábavu					španielska vychová- vateľka	
InterHotel			osamelá					hrala (čes.)							Štátna správa
			Identifikač- né číslo					MPZ Ma- dagaskaru							ostrovan
vylučovacia spojka				T2											
sečná zbraň					skoba (slang.)						Tlač. agentúra SR				

V tajničke s ukrýva čínske príslovie.

Alex Markovič: Otec je môj najväčší kritik, no vie ma aj pochváliť

M. Gončár
noviny@zelpo.sk

Keď sme sa počas týždňa stretli pred podbrezovskou Zelpo arénou, prišiel vo výbornej nálade so širokým úsmevom na tvári. Alex Markovič, mladý srbský stopér železiarov, sa najskôr ospravidlil, že nevie dobre po slovensky. No po prvých vetách bolo jasné, že sa u nás naplno udomácnil. Sympatický futbalista oblieka dres Podbrezovej od januára 2024 a náš jazyk mu nerobí žiaden väčší problém. A aj my sme všetko rozumeli, pretože slovenčinu ovláda na veľmi dobrej úrovni.

Alex sa už na nové prostredie v Podbrezovej adaptoval. Počas rozhovoru viackrát pochválil zázemie v klube, vyzdvihol dobrú partiu a takmer každú odpoveď obrátil na žart. No pri hodnotení aktuálnej sezóny už vážnejším tónom povedal: „Nezačali sme tak, ako sme chceli. Podstatné však je, že sa každým zápasom zlepšujeme. Verím, že znovu skončíme v najlepšej šestke a budeme na konci ročníka spokojní.“

Markovič si stabilnými výkonmi vybojoval miesto v základnej zostave železiarov. Postupne sa dokonca vypracoval na asistenta kapitána a v súčasnosti patrí k lídrom mužstva. „Keď nie je Samo Štefánik na ihrisku, zväčša mám kapitánsku pásku na rukáve ja alebo ďalší z asistentov Roland Galčík. Vždy sa snažím byť pozitívny, a to nielen na hracej ploche, ale aj mimo nej. Ak niekto urobí chybu alebo zle prihrá, spoluhráča povzbudím,“ rozhovoril sa.

Podbrezovú si pochvaľuje

Dvadsaťtriročný defenzívny futbalista si pôsobenie v Podbrezovej pochvaľuje. „Klub funguje výborne

Vždy dobře naladěný Alex Markovič.

Foto: FK Železiarne Podbrezová

a na profesionálnej úrovni. Skvelá je aj atmosféra v kabíne. A aby som nezabudol, máme najlepšie realizačný tím v celej súťaži," povedal so širokým úsmevom.

Alex vyrastal v mládežníckych kategóriách Partizanu Belehradu, neskôr prešiel do dorasteneckých výberov v Taliansku. Pôbil aj v Maďarsku a chvíľu i v Estónsku. „Momentálne byvam na Brezno, vo väčšinu času trávim na štadióne. Do Zelpo arény prichádzam ráno okolo deviatej a domov idem o piatej alebo šiestej. Nemám veľa voľného času, pretože sa sústreďujem najmä na futbal,“ pokračoval vysoký obranca.

Daroval bubon

Na otázku, s kým si najviac rozumie, odpovedá znovu veselo. „Asi s ľuďmi z nášho tímu fyzioterapeutov, keďže som s nimi asi najviac. No s každým si mám čo povedať. Určite musím spomenúť športového manažéra Michala Budovca či vedúceho mužstva Zlatka Boroviča. On je tu taký kráľ medzi nami,“ smeje sa srbský mladík.

Málokto však vie, že zápasy v Zelpo aréne pravidelne navštevuje aj Alexov otec Edvard. Ten sa pozná s najvernejšími priaznivcami z klubu, ktorým dokonca podaroval

„Keď príde som nervózný,“ povedal so smiechom Alex a pokračuje: „Snaží sa priestoťovať vždy, keď môže. Zväčša to vychádza na každý druhý domáci zápas. Je môj najväčší kritik, ale zároveň ma vie i pochváliť. Chce odo

mňa, aby som sa vo všetkom neustále zlepšoval. Keď hrám dobre v obrane, vyčíta mi, že som málo pomohol ofenzíve. Ak som úspešný smerom dopredu, upozorní ma, že som nevyhral nejaký súboj alebo hlavičku. Všetky jeho slová ale beriem pozitívne," doplnil Markovič, ktorého snom je anglická Premier League. „Musím však byť

realista. V budúcnosti by som sa rád posunul napríklad do českej alebo poľskej ligy a potom sa uvidí. Ale momentálne som hráčom Podbrezovej a príliš nerozmýšľam, čo bude ďalej. Sústreďujem sa naplno na svoje výkony a do svojej práce dávam maximum. Ako som aj povedal, v podbrezovskom klube sa mi páči a som spokojný.“

Slovenská liga je lepšia

Asi ako každý hráč, aj Alex by rád hral v prestížnej súťaži s množstvom fanúšikov. Podbrezová je malý klub, no s o to väčším srdcom. „Pre hráčov a zvlášť v mladom veku je možno aj výhodou, že sú v takomto menšom klube. Nie je na nich vyvíjaný taký tlak od fanúšikov. No každý futbalista a ja nie som výnimkou, chce hrať zápasy pred tisícami priaznivcov. Stačí sa len pozrieť na srbské derby medzi Partizanom a Crvenou zvezdou.

ačali sme
ne chceli.
však je, že
zápasom
ne. Verím,
skončíme
jej šestke
na konci
pokojní.

môžu hrať o titul. V Srbsku je to len o Partizane a Crveneje zvezde, prípadne ešte Vojvodine. V minulej sezóne, napríklad, hrali Košice v hornej šestke a ku koncu ročníka patrili medzi najlepšie tímy v lige. Momentálne sú posledné. Každý zápas máme odmakať na sto percent, pretože každý z nich je pre nás ako také finále," uzavrel.

Vítězstvo nad Pohroním

Futbalisti FK Železiarne Podbrezová sa začiatkom októbra pasovali s neprijemnou virózou. Tím zasiahla početná maródka. Mnohí hráči skončili s hnačkami či teplotami. Aj preto musel byť domáci zápas desiateho kola proti Spartaku Trnava odložený.

Chlapci sa postupne dali dokopy, no práve po odloženom stretnutí so Spartakom bola naplánovaná reprezentačná prestávka. Aby neboli železiari dlho bez ostrého futbalového zápasu, odohrali v domácej Zelpo aréne prípravný zápas proti druholigovému Pohroniu.

Podbrezová už v prvom polčase potvrdzovala úlohu favorita, pričom do kabín sa šlo za stavu 3:1 pre domácich. Po zmene strán si naše mužstvo vedenie ustrážilo a zvíťazilo v pomere 4:2. Góly bordovo-bielych postupne striedali Kujabi, Tatolna, Galčík a Paraj. Duel bol dobrou prípravou pred sériou zápasov na ihriskách súperov.

Program Niké ligy:

- **11. kolo – 18. októbra (sobota)**
o **15.30 h:** Prešov – Podbrezová.

- **12. kolo – 25. októbra (sobota)**
o 18.00 h: Košice – Podbrezová.

Program Slovnaft Cupu:

- **4. kolo – 21. októbra (utorok) o 14.30 h:** Humenné - Podbrezová.

Úspešný nábor malých železiarov

Malí železiari so Železiarom, maskotom klubu.

Foto: FK Železiarne Podbrezová

Na umelej trávě v Brezne sa uskutočnil nábor malých futbalistov a futbalistiek, narodených v roku 2018 a mladších. Tréneri si mohli pozrieť mnoho talentovaných detí, ktoré ukázali veľký potenciál a chuť do futbalu. Súčasťou športového popoludnia bola autogramiáda hráčov prvého tímu. Medzi deti zavítali Ivan Reháč, Ridwan Sanusi, Roland Galčík, Šimon Faško, Ondřej Deml, Branislav Niňaj, Ousman Kujabi a Andrii Havrylenko. A potešil ich aj maskot Železiar.

Športový riaditeľ mládežníckej akadémie FK Železiarne Podbrezová Ján Papaj povedal: „Na nábor sa prišlo 35 detí, z ktorých sme vybrali niekoľko, ktoré sa pripoja k našej akadémii. Som veľmi rád, že nábor prebiehal v takej skvelej a pozitívnej atmosfére,“ povedal pre klubový web.

Ak ste nábor nestihli a máte v rodine alebo vo svojom okolí talentovaného futbalistu alebo futbalistku, môžete sa pripojiť k najmenším železiarom – ročník 2017 a mladší.

Tréningy sú každý pondelok a štvrtok od 17.00 na umelej trávě v Brezne nad Kauflandom. V prípade záujmu kontaktujte športového riaditeľa mládeže Jána Papaja na čísle 0905 870 261

GENERALNY SPONZOR

**ŽELEZIARNE
PODBREZOVÁ**

1954

UCI

SLOVENSKÝ POHÁR
V CYKLOKROSE

**CYKLISTICKÝ ODDIEL
ŠK ŽELEZIARNE PODBREZOVÁ**

GRAND PRIX UCI C2 PODBREZOVÁ 2025

4. KOLO SLOVENSKÉHO POHÁRA V CYKLOKROSE

Dátum: 26.10. 2025
Miesto: Podbrezová, sídlisko Štiavnička
Tréning: 8:30 - 9:30, 12:20 - 12:50
Program: 9:45 Masters A, B, C + ženy Masters
10:30 Mladší žiaci + 10:32 Žiaci
11:00 Starší žiaci + 11:02 Kadetky
11:45 Kadeti
13:00 Juniori + 13:02 Juniori
14:00 Ženy Elite
15:00 Muži Elite (+ U23)

GPS KOORDINÁTY:
48°48'38.29"N
9°33'47.43"E

**Zober bike
a jazdi!**

REKLAMNÍ PARTNERI

Podbrezovan – vydáva akciová spoločnosť Železiarne Podbrezová, Kolkáreň 35, 976 81 Podbrezová, IČO: 31 562 141. Vychádza v párných týždňoch v piatok. Uzavierka aktualít v párnom týždni v pondelok. Šéfredaktor: Mgr. Milan Gončár, redaktor: Mgr. Tomáš Kubej. Redakčná rada – predseda: Ing. Ján Villim, členovia: Ing. Pavel Valent, Ing. Ľubomír Kováč, Ing. Miroslav Zábrivec, Ing. Pavol Kühnel, Ing. Martin Sladký, MBA, Ing. Zuzana Paučová, Ing. Miriam Pindiaková. Redakcia a administratíva: 048/645 2711, 2714, e-mail: noviny@zelpo.sk, www.zelpo.sk. Tlač: HLP grafik, s.r.o., ISSN: 2453 - 7381. Evidenčné číslo: EV 6262/24/PT.